

*Szanowni Uczestnicy III spotkania w Drzewicy,
Czytelnicy Kwartalnika,*

Spotkanie w Drzewicy w dniu 14 czerwca b r. przeszło już do historii, pozostały wspomnienia pełne refleksji nad upływającym czasem, ale pozostały także fotografie utrwalające te okrusz czasu, które spędziliśmy razem z rodzinami i przyjaciółmi. Każde spotkanie przynosi nam radość, że jeszcze jesteśmy razem, że z każdym rokiem powiększa się nasza drzewicka rodzina, że tworzymy nierozzerwalną całość, a to we współczesnym świecie jest bardzo ważne. Kiedy panuje powszechna pogoń za pracą i pieniędzem, my potrafiliśmy znaleźć czas by się spotkać, nacieszyć się sobą i powspominać lata przeszłe, zobaczyć, co się zmieniło wokół nas.

Mam nadzieję, że w czasy naszej młodości cofnie nas wiersz Henryka Rejmera, poety z Drzewicy, zatytułowany „Zalew w Drzewicy”.

Przepraszając Czytelników za opóźnione wydanie Kwartalnika, przyjemnej i ciekawej lektury życzy Państwu

Ryszard Bogatek

Kalendarz historyczny Drzewicy

1. **510** lat temu 21 listopada 1498 roku w Krakowie Drzewiccy uzyskali od króla Jana Olbrachta potwierdzenie praw miejskich nadanych w 1429 roku w Nieszawie przez króla Władysława Jagiełłę.
2. **430** lat temu w 1578 roku król Stefan Batory potwierdza poprzednie przywileje oraz nadaje Drzewicy nowy – możliwość urządzania trzech jarmarków, m. in. na św. Wojciecha i na św. św. Piotra i Pawła.
3. **445** lat temu w 1563 roku zmarł Jakub Drzewicki – kasztelan żarnowski, dzierżawca Lubochni, który „całe życie spędził w wojsku dzielnie walcząc z nieprzyjaciołami kraju”.
4. **235** lat temu w 1773 roku umiera Konstancja z Drzewickich Sołtykowa – ostatnia właścicielka dóbr drzewickich.
5. **220** lat temu 11 czerwca 1788 roku Ludwika z Załuskich Szaniawska, starościna bolesławska, ufundowała figurę Jana Nepomucena – patrona mostów (figura stoi przed kościołem św. Łukasza).
6. **205** lat temu w 1803 roku został całkowicie rozebrany kościół pw. św. Stanisława.
7. **145** lat temu w 1863 roku Kuźnice Drzewickie produkowały na potrzeby Powstania Styczniowego: szable, lance, kule armatnie oraz odlano dwie armaty.
8. **115** lat temu w 1893 roku bracia Samuel i Bronisław Kobylańscy, po zakończeniu prac adaptacyjnych w Kuźnicach Drzewickich, przenoszą firmę „Gerlach” z Warszawy do Drzewicy.
9. **100** lat temu w 1908 roku staraniem proboszcza parafii drzewickiej księdza Sobótki rozpoczęto przebudowę kościoła drzewickiego.
10. **80** lat temu w 1928 roku została przekształcona nazwa firmy „Gerlach” w przedsiębiorstwo „Bracia Kobylańscy Spółka Akcyjna dla Przemysłu i Handlu Wyrobami Stalowymi”.
11. **80** lat temu w listopadzie 1928 roku została założona przy Ogniowej Straży Pożarnej w Drzewicy orkiestra dęta.
12. **65** lat temu w grudniu 1943 roku fabryka Kobylańskich „Gerlach” przechodzi pod zarząd niemiecki.
13. **35** lat temu w 1973 roku zostaje otwarte Liceum Zawodowe kształcące w zawodzie mechanika obróbki skrawaniem.
14. **30** lat temu w 1978 roku powstaje przy Klubie Sportowym „Gerlach” sekcja kajakowa.
15. **10** lat temu 28 sierpnia 1998 roku odsłonięto na miejscowym cmentarzu Grób-Symbol poświęcony ofiarom obozów koncentracyjnych II wojny światowej.

III ZJAZD DRZEWICZAN

*Są takie miejsca najmiłsze
W wielu zakątkach świata,
Gdzie serce wraz z sercem
Tak mocno się zbrata*

*Trzeci raz w Drzewicy
Czas nas nastał nam błogi,
Tak wielu tu bliskich
Przyniosły nam drogi...*

*Czas westchnień i wspomnień
Wkroczył przeuroczy,
W wielu oczach zabłyśły
Wielkich wzruszeń rosy...*

*Tu ojczyste strony i ojczyste progi
Niosą sercom radość, czas miłości błogi.
Tu przyszłość odżywa, wracają wspomnienia
Każdy ślad pamięci w radość się zamienia.*

*Tak miło każdemu ujrzeć bliskie oczy,
Tu każda obecność zbliża i jednoczy.
Serca znów ożyły, pamięć powróciła
Najmiłszym wspomnieniem znów być pozwoliła.*

*Drogie, miłe uczucia
Sercom przyniosło spotkanie,
Znów odżyły wspomnienia
I nowych serc też zbratanie...*

Krystyna Staszewska

Przyjaciele Drzewicy znów razem

14 czerwca b. r. przyjaciele naszej miejscowości przybyli nad Drzewiczkę na kolejne już tym razem „III spotkanie po latach”.

Ta wyjątkowa impreza na trwałe wpisała się w program obchodów DNI DRZEWICY.

Przyjechali rodowici drzewiczanie ze współmałżonkami, członkowie rodzin, przyjaciele, sympatycy i znajomi – słowem wszyscy, którzy DRZEWICĘ mają w SERCU. Po raz pierwszy uczestniczyli w dorocznych spotkaniach zacni seniorzy, m. in. prof. **Adam Strzembosz z małżonką Zofią**, dr **Kazimierz Dąbrowski** – syn przedwojennego kierownika szkoły w Drzewicy, emerytowany płk. WP **Kazimierz Grochowski z małżonką Barbarą**.

Wśród weteranów spotkań nie zabrakło przedstawicieli rodu **Kobyłańskich**.

Uroczystość rozpoczęła się w miejskim parku na Placu Wolności znakomitym koncertem Młodzieżowej Orkiestry Dętej.

W kościele parafialnym pw. św. Łukasza uczestników spotkania tak powitał kol. **Ryszard Bogatek**:

*Niebo zsyła nam spotkanie po raz trzeci,
chcemy więc pośpieszyć na nie jeszcze raz.
Znów Drzewica chce zobaczyć swoje dzieci,
chce by się powtórzył ten radości czas...*

*Tu nad rzeką jest miasteczko bardzo skromne,
ale wiele pięknych zalet w sobie ma,
tu wspomnienia i uczucia są ogromne,
tu tęsknoty się pojawia często łąza...*

W imieniu Przewodniczącej Rady Miasta i Gminy, pani **Marii Teresy Nowakowskiej** oraz Burmistrza Drzewicy pana **Janusza Reszelewskiego**, jak również członków Towarzystwa Przyjaciół Drzewicy – organizatorów tego spotkania, witam Państwa serdecznie na „III Spotkaniu po latach w Drzewicy”. Szczególnie serdecznie witam tych Państwa, którzy uczestniczą po raz pierwszy w naszych spotkaniach.

Przywitałem Państwa słowami wiersza naszej rodzimej poetki, pani **Krystyna Staszewskiej**, która tak wzruszająco napisała: „Znów Drzewica chce zobaczyć swoje dzieci, chce, by się powtórzył ten radości czas”. O tej radości pisał też pan **Kazimierz Łęgosz** w wierszu zatytułowanym „Drzewica – miasteczko moich wspomnień”, cytuję: „Bo tutaj radości było też немало oraz serc życzliwych wiele pozostało”.

Szanowni Państwo, podczas II spotkania uczestniczyliśmy również we mszy świętej celebrowanej przez ks. **Adama Płuciennika**. Ksiądz proboszcz w swojej wyraził wówczas nadzieję, że spotkania po latach w Drzewicy staną się tradycją i będą się odbywać rokrocznie, a uczestnicy tych spotkań będą przybywać na nie z córkami, synami i wnucętami. Już na II spotkanie, wielu z Państwa przybyło z nimi. Dziś z wielką życzliwością serca witamy Panią mgr **Jadwigę Trzecińską**, która przyjechała na nasze spotkanie z wnuczką **Katarzyną** ze Stanów Zjednoczonych.

Serdecznie witam Pana mgr. inż. **Krzysztofa Kobyłańskiego z żoną Haliną**, którzy przyjechali do nas z synem **Łukaszem**.

Miło mi powiadomić Państwa, że znów gościmy w naszym starym grodzie profesora **Adama Strzembosza z żoną Zofią**. Państwo Strzemboszowie gościli u nas w 1998 r. a dziś ponownie zaszczytili nas swoją obecnością. Serdecznie witamy!

Szanowni Słuchacze, jeżeli nasze dotychczasowe coroczne spotkania staną się tradycją, w co bardzo wierzę, to zapraszam na nie słowami ks. proboszcza Płuciennika:

„Przybywajcie z synami, córkami i wnucętami. Niech powracają do korzeni swoich bliskich, do ich domów rodzinnych, do rodziny, przyjaciół i znajomych.”

Niech ta nasza wspólna rodzina drzewicka przetrwa wiele, wiele lat, niech nas, starszych, zastąpią młodszy, bo pamięć ludzka nie może się pogodzić z myślą o przemijaniu. Tym, którzy przed nami żyli, działali, cierpieli, którzy byli a nie są, należy się bodaj istnienie w świadomości potomnych, a osiągnąć to możemy tylko wówczas, gdy w naszych spotkaniach uczestniczyć będą nasze dzieci i nasze wnuki, które będą poznawać historię Drzewicy i ludzi sprzed laty. W naszych kwartalnikach „Więści znad Drzewiczki” nawiązywaliśmy do tego wielokrotnie, wydzieraliśmy zapomnieniu imiona i nazwiska przebrzmiałe, które pogąrzył czas, staraliśmy się przybliżyć Państwu ludzi, którzy je niegdyś nosili, zrozumieć ich jako istoty działające i czujące. Pragnę w tym miejscu nawiązać do 65 rocznicy mordu w Drzewicy dokonanego w nocy 22 stycznia 1943 roku przez wydzielony oddział Gwardii Ludowej pod nazwą „Grupa Lwa” dowodzonego przez Ajzenmana, który po wyzwoleniu przyjął nazwisko Julian Kaniewski. Zamordowani wówczas zostali: **August Kobylański, mgr Stanisław Makomaski, Józef Staszewski, Edward Suskiewicz, Stanisław Suskiewicz, Józef Suskiewicz i Zdzisław Pierściński.**

Wielu z Państwa po tym spotkaniu uda się na miejscowy cmentarz by odwiedzić groby swoich bliskich. Nie zapomnijcie Państwo zapalić lampkę na grobach tych, o których mówiłem przed chwilą.”

Mszę świętą w intencji uczestników spotkania i ich rodzin a także tych przyjaciół, którzy z różnych przyczyn nie mogli tego dnia przyjechać do Drzewicy, celebrował ks. Adam Płuciennik, proboszcz parafii drzewickiej, który również wygłosił do zgromadzonych homilię.

W czasie mszy modlono się za przyjaciół, którzy w ostatnich miesiącach odeszli na zawsze: ś.p. ś.p. **Marię Nałęcz Kobierzycką-Maciąg, dr. Krzysztofa Dąbrowskiego** i zmarłego w Australii **Adama Kobylańskiego.**

Spacer placami i ulicami miasta przy marszowych melodiach orkiestry był okazją do przypomnienia miejsc i domów sprzed lat. Często śladów tych domostw już trudno dostrzec – ząb czasu zniszczył je lub młode pokolenie urządziło swoje gniazda rodzinne po nowemu.

Wyjątkowa atmosfera towarzyszyła zwiedzaniu wystawy pt. „Drzewica dawniej i dziś” zorganizowanej w budynku Szkoły Podstawowej.

Fotograficzne obrazy Drzewicy lat dzieciństwa i młodości obecnych seniorów i tej samej, ale nie takiej samej Drzewicy dzisiejszej, skłoniły do tęsknoty i zadumy nad nieubłaganiem upływającym czasem i nieuchronnością zmian, także wizerunku miasta.

Uczestnicy spotkania zwiedzają wystawę fotografii przedwojennej Drzewicy

To, co pozostało niezmiennie wśród wszystkich obecnych – to wyjątkowa atmosfera, radość ze spotkania i refleksja nad fenomenem tego miejsca na Ziemi.

Nieodparcie nasuwało się pytanie, co było i co jest w tej miejscowości i jej mieszkańcach, że zachwycała i nadal wzbudza uczucia wyższego rzędu zarówno u tych, którzy tu się urodzili – spędzili najpiękniejsze, beztrudne lata dzieciństwa i młodości, jak również u tych, którzy zetknęli się z tą okolicą już w wieku dojrzałym, a także u tych, którzy bywali tu epizodycznie.

Odpowiedzi na te pytania dały wypowiedzi rodaków i sympatyków przekazywane w formie wpisów do kroniki, listów i rozmów telefonicznych adresowanych do Towarzystwa.

Nie bez wzruszenia, w ogromnym skupieniu słuchano tych opinii i refleksji cytowanych przez Przewodniczącą Towarzystwa Przyjaciół Drzewicy.

Oto one:

„Jestem dumna, że to właśnie moja kochana Drzewica organizuje tak unikalne spotkania po latach, gratuluję, przyjadę...”(...)

„Rzucam wszystko, przekładam wczasy, rezygnuję z wyjazdu na zaplanowany mecz – przyjeżdżam do rodzinnego gniazda, z którego tak dawno wyfrunąłem...”(...)

„Nie byłam w moim ukochanym miejscu na Ziemi 40 lat, śniłam o tym mieście po nocach, zostawiam wszystko, nawet rodzinną imprezę, jadę do wyśniewanej Drzewicy – Kocham Was, do zobaczenia...”(...)

Przewodnicząca Towarzystwa Przyjaciół Drzewicy wita uczestników III Spotkania w Drzewicy

„Nie mogę się doczekać następnego spotkania, im jestem starsza, tym są one dla mnie droższe i wyjątkowo ważne. Dajcie mi szansę spotkać żywych i stanąć nad grobami najbliższych i... powspominać.” (...)

„Czy w tym roku przyjedzie Basia z Radomia i Jurek z Łodzi? Jeśli nie macie do nich adresów, postaram się je zdobyć i przekazać Wam.” (...)

„Jak Wam się udało dotrzeć do tyłu z nas, tego mogą dokonać tylko ludzie Drzewicy.” (...)

„Dziękuję za najwspanialsze chwile wspomnień z dzieciństwa w gronie wyjątkowych DRZEWICZAN, którzy w tak spontaniczny sposób łączą ludzi...” (...)

„Chyba nie ma drugiej takiej miejscowości i takich ludzi jak Wy. Jesteście niesamowici, wielkie uznanie dla niezmordowanych organizatorów spotkań i społeczników Towarzystwa. Niech Wam Bóg wynagrodzi za Waszą olbrzymią pracę i trud...” (...)

„Mam nadzieję, że jeszcze kiedyś zobaczę Drzewicę mej młodości i spotkam się z przyjaciółmi. Tutaj przeżyłam 20 najpiękniejszych lat. W tym roku nie mogę niestety przyjechać...” (...)

„Z ogromnym żalem, graniczącym wręcz z rozpaczą zmuszony jestem odwołać mój udział w tegorocznym spotkaniu i to właśnie w 65 rocznicę mego wyjazdu z ukochanej Drzewicy. Do następnego spotkania...” (...)

PS. Do spotkania doszło w tym roku!

Tyle fragmentów wypowiedzi, one mówią wszystko, reszta niech pozostanie milczeniem.

Przy obiadowym stole wzniesiono toast za spotkanie i pomyślność gości oraz mieszkańców Drzewicy. Prowadzono długie przyjaciół rozmowy, rozpoznawano się po latach – czasem z trudem, wspominano i pytano się wzajemnie. Tematów nie zabrakło!

Przy środkowym stole, po lewej: państwo Zofia i Adam Strzemboszowie,
po prawej – ks. prob. Adam Płuciennik

Wieczorem, przy ognisku, obok ruin Drzewickiego zamku, długo słuchać było pogawędki i śpiewy przyjaciół. Niezwykle pomocny okazał się okolicznościowy śpiewnik specjalnie wydany na to spotkanie, a w nim piosenki biesiadne, harcerskie i patriotyczno-żołnierskie.

Pożegnanie kończyło się tradycyjnym zawołaniem „Do następnego spotkania za rok!” i nieukrywaną nadzieją, że członkowie Towarzystwa Przyjaciół Drzewicy, a zarazem organizatorzy imprezy, będą pielęgnować tę formę więzi przyjacielskich, bo Drzewica na to zasługuje, bo Drzewica jest tego warta.

Zatem do spotkania za rok!

Anna Reszelewska

Spotkanie przy ognisku

Zalew w Drzewicy

*na fajerkach słońca
roziskrzony zalew
kipiący życiem*

*ryby
lusterkami grzbietów rzucają
fosforyczne błyski
rybacy
doglądają szaławików
pływających jak kolibry
w łupinkach orzecha*

*wędkę świecą w słońcu
a kołowrotki niczym miniaturowe
młyńskie koła kręcą się i popiskują
jak kurczaki w koszyku*

*motorówki zataczają koła
prują wodę
i już za chwilę podskakują na falach
jak chrząszcze na drewnianych słojach*

fale uderzają miarowo o burty kryp
mocowanych łańcuchami do pali
kajaki kołyszą się w ich rytmie
a skrzyp rowerów wodnych
zagłusza plusk wiosel

od fabryki jak brzęczenie
niewidzialnych pszczół
niesie się stłumiony szum maszyn

na pomoście chłopcy
w parcianych spodenkach do kolan
podskakują na jednej nodze
wylewają z uszu wodę
i dla rozgrzewki przepychają się
w niemilknącej wrzawie

wrzaski ich niosą się do stawideł mostu
odbijają od murów biurowca
by utonąć na drugim brzegu
w sitowiacz i tatarakach

inni uczepleni krypy
odwróconej do góry dnem
biją nogami o wodę
najsprytniejsi wspinają się na śliskie dno
i z rozbiegu skaczą do wody
by po chwili wynurzyć
uszcześliwioną buzię

echo ich wrzasków jak ból
za utraconym dzieciństwem
niesie się do fabrycznego parku

smutek zmierzchu jak kojąca lawa
spływa na zieloną tafłę wody
wiatr niesie pierwsze gałązki chłodu
zapach nenufarów i kaczeńców

żał się rozstać ale już pora iść
z kumplami na parę beltów
do Murzynka

Henryk Rejmer

Z ŻYCIA GMINY

Pierwsi w Województwie Łódzkim

Gmina i Miasto Drzewica to pierwsza gmina w Województwie Łódzkim w 100% skanalizowana. Dzięki temu Pani Wojewoda Łódzki wyznaczyła aglomerację Drzewica. Rozporządzenie Wojewody potwierdza, że gmina Drzewica wypełniła zobowiązania Rzeczypospolitej Polskiej przyjęte w Traktacie Akcesyjnym, dotyczące oczyszczania ścieków komunalnych.

Wieloetapowa inwestycja kanalizowania gminy realizowana była w latach 1998 – 2007, przy wsparciu Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej i Unii Europejskiej.

W 1998 roku przystąpiono do budowy oczyszczalni ścieków. Obiekt zlokalizowany został nad rzeką Drzewiczką we wschodniej części miasta, a w 1999 roku w listopadzie oddany do użytku. Jest to oczyszczalnia mechaniczno-biologiczna o przepustowości 2041 m³ i działa w oparciu o technologię typu hydrocentrum.

Budowę sieci kanalizacyjnej rozpoczęto w 2000 roku w Drzewicy, później następne miejscowości:

2001 – 2002 – Strzyżów, Werówka, Radzice Duże, Zakościele,

2002 – 2003 – Brzustowiec, Dąbrówka, Jelnia, Krzczonów,

2004 – Radzice Małe

2004 – 2005 – Żardki – Żdzary

2005 – Domaszno

2005 – 2006 – Brzuza – Idzikowice

2006 – 2007 – Gielzów, Trzebina, Świerczyna

Ogólna długość sieci kanalizacyjnej wynosi 125,5 km, długość przyłączy 48 km. Pracuje 56 przepompowni, w tym 9 przydomowych. Do sieci przyłączonych jest ponad 2300 odbiorców, co stanowi około 95% gospodarstw domowych.

Skanalizowanie wszystkich miejscowości w gminie przyczyniło się to likwidacji bezodpływowych zbiorników na ścieki (szamba) i zmniejszenia w znaczącym stopniu zanieczyszczeń wód gruntowych, powierzchniowych i gruntów rolnych.

Podsumowanie 9-letniej pracy odbyło się 3 kwietnia 2008 r. podczas Sesji Rady Gminy i Miasta w Drzewicy, na którą przyjechali: Przewodniczący Sejmiku Województwa Łódzkiego **Marek Mazur**, Prezes WFOŚiGW w Łodzi **Andrzej Budzyński**, radni wojewódzcy – **Wiktor Olszewski** i **Jan Rożenek** oraz w zastępstwie Marszałków Województwa **Tadeusz Stańczyk** – Naczelnik Departamentu Rolnictwa i Ochrony Środowiska Urzędu Marszałkowskiego w Łodzi.

Burmistrz Gminy i Miasta Drzewica **Janusz Reszelewski** złożył podziękowania dla Przewodniczącego Sejmiku Województwa Łódzkiego, Marszałka Województwa Łódzkiego, Prezesa Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Łodzi za pomoc i wsparcie finansowe w wykonaniu kompleksowej kanalizacji w gminie i mieście Drzewica.

Na zdjęciu po prawej Prezes WFOŚiGW w Łodzi Andrzej Budzyński, po lewej –
Burmistrz Janusz Reszelewski

Podczas sesji Rady Gminy i Miasta w Drzewicy do zebranych przemawia
Przewodniczący Sejmiku Województwa Łódzkiego Marek Mazur

Przewodniczący Sejmiku powiedział: „...Zadbałście o zdrowie, swoje i przyszłych pokoleń. Zadbałście o to, by ziemia w Drzewicy była czysta...” Pan Przewodniczący podkreślił, że samorząd województwa nadal będzie wspierał finansowo gminę Drzewica, bo pieniądze są tutaj dobrze wykorzystywane i zaprosił Pana Burmistrza na sesję Sejmiku Województwa Łódzkiego z prezentacją osiągnięć gminy w zakresie kanalizacji.

Prezes WFOŚiGW w Łodzi **Andrzej Budzyński** zaznaczył, że Gmina Drzewica jest dobrym wzorem do naśladowania dla innych samorządów.

Ogromne zaangażowanie zakończyło się całkowitym sukcesem. Prezes potwierdził, że gmina Drzewica pod względem infrastruktury kanalizacyjnej wyprzedza wszystkie gminy w województwie łódzkim.

Remont drogi potrwa do końca roku

W połowie czerwca w Drzewicy rozpoczęto remont drogi wojewódzkiej nr 728 na czterech odcinkach – od ulicy Mostowej do Kościoła pw. św. Łukasza, od granicy Drzewicy do Zakościela, między Zakościelą a Żardkami i Żardkami a Domaszmem.

Prace budowlane dotyczą:

- wykonania drogi o szerokości 7,0m;
- położenia chodnika dookoła parku o szerokości 2,0 m;
- budowy zatok autobusowych wraz z przystankami.

W ramach robót przewiduje się także remont mostu.

Przebudowę finansuje Zarząd Dróg Wojewódzkich w Łodzi, koszt inwestycji wynosi 13 mln. zł. Prace wykonuje Przedsiębiorstwo Robót Drogowo-Mostowych z Piotrkowa Trybunalskiego oraz Przedsiębiorstwo Projektowo-Wykonawcze „Dromos” z Łodzi. Firmy zapewniają, że ukończenie robót nastąpi pod koniec 2008 roku.

Drzewica – remont drogi

Termomodernizacja budynku Szkoły Podstawowej w Drzewicy

Z początkiem wakacji na budynku Szkoły Podstawowej w Drzewicy pojawiły się rusztowania, to znak, że rozpoczęto zaplanowane wcześniej prace termoizolacyjne budynku. Prace dotyczą budynku sali gimnastycznej oraz budynku dydaktycznego. Stropodach na budynku szkoły będzie docieplony płytami styropianowymi, pokryty papą termozgrzewalną. Zakres robót obejmuje także wymianę orywnowania i instalację odgromową. Również dach sali gimnastycznej i tzw. łącznika będzie pokryty papą termozgrzewalną i uzbrojony w instalację odgromową i orywnowanie. Wymianie ulegną także wszystkie okna i drzwi w części dydaktycznej budynku. Elewacja całego budynku poddana zostanie renowacji poprzez naprawę i malowanie. Przewidywany koszt przedsięwzięcia wyniesie 984.894zł.

Roboty mające wpływ na termikę budynku tj. wymiana stolarki i docieplenie wykonane zostaną przy wsparciu finansowym Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska.

Jak zapewnia wykonawca Firma Budowlana „Budmar” prace będą zakończone przed rozpoczęciem roku szkolnego. Po wakacjach dzieci rozpoczną naukę w odnowionym i ocieplonym budynku szkoły.

Domki nad Drzewiczką

Wychodząc naprzeciw potrzebom turystów i odwiedzających nas gości w zacisznym miejscu nad Drzewiczką władze gminy zdecydowały umiejscowić dwa piękne drewniane domki.

Każdy z nich posiada cztery dwuosobowe pokoje uzupełnione o aneks kuchenny i łazienkę. Powierzchnia zabudowy domu wynosi 97,3 m², kubatura budynku 662 m³. Dom wykonany jest w systemie szkieletowym, obity szalówką, docieplony wełną mineralną 20 cm. Wykończony od wewnątrz drewnem, przykryty blachodachówką, stolarka okienna z PCV.

Domki wykonuje firma „APIS” z Biłgoraja za łączną kwotę 561.200 zł. W kwocie mieszczą się także koszty wykończenia pod klucz. W kosztach w znacznym stopniu partycypuje Urząd Marszałkowski w Łodzi.

Pomysł takiego przedsięwzięcia zrodził się z potrzeby zabezpieczenia bazy noclegowej dla turystów, gości, którzy odwiedzają Drzewicę i zawodników biorących udział w zawodach kajakowych.

Styl domków doskonale odpowiada klimatowi miejsca.

Zdajemy sobie sprawę, że jest to kropla w morzu potrzeb, ale najważniejszy jest zawsze pierwszy krok.

Domki nad Drzewiczką

Nowa forma aktywizacji społeczności wiejskiej

W ramach Programu Rozwoju Obszarów Wiejskich powstaje na terenie naszej gminy Lokalna Grupa Działania jako instytucja, która współfinansowana jest z Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.

Celem Lokalnej Grupy Działania jest aktywizacja społeczności wiejskiej poprzez włączenie partnerów społecznych i gospodarczych do planowania i wdrażania lokalnych inicjatyw, przedsięwzięć.

Lokalna Grupa Działania to forma trójporozumienia sektora publicznego, społecznego i gospodarczego. Grupa taka funkcjonuje jako stowarzyszenie w oparciu o przepisy ustawy „Prawo o stowarzyszeniach”, ale aktami nadrzędnymi są rozporządzenia wykonawcze Komisji Europejskiej, które określają podstawowe wymagania jakim musi sprostać Lokalna Grupa Działania. Dotyczy to dokumentów jakie Grupa musi stworzyć oraz zasobów organizacyjno-administracyjnych Grupy. Członkami Grupy mogą być osoby fizyczne i osoby prawne działające przez swoich przedstawicieli. Lokalna Grupa Działania musi posiadać władze: Walne Zgromadzenie Członków – jako najwyższa władza; Zarząd – reprezentuje stowarzyszenie, zwołuje Walne Zgromadzenie; Rada – ciało decyzyjne; Komisja Rewizyjna – funkcja kontrolna. Lokalna Grupa Działania musi mieć swoją siedzibę, biuro, które kieruje pracami Grupy. Nadzór nad Grupą sprawuje Marszałek Województwa Łódzkiego.

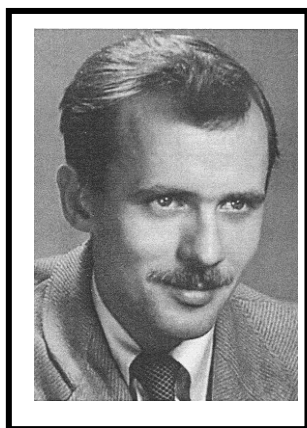
Zadania, na które grupa może pozyskać dofinansowania z Unii Europejskiej to: różnicowanie w kierunku działalności nierolniczej, odnowa i rozwój wsi, tworzenie i rozwój mikroprzedsiębiorstw.

Do chwili obecnej działająca na terenie naszej gminy Lokalna Grupa Działania ma za sobą już dwa spotkania. Na drugim spotkaniu założycielskim powołano Stowarzyszenie Lokalna Grupa Działania „Nad Drzewiczką”.

Pod koniec maja 2008 roku Lokalna grupa Działania „Nad Drzewiczką” została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym. Czekają nas teraz wybory władz: Walnego Zgromadzenia Członków, Zarządu, Rady i Komisji Rewizyjnej.

**Z żalem żegnamy dwóch wnuków Samuela i Marii Kobylańskich.
Wdzięczni Drzewiczanie pomni zasług Rodu Kobylańskich składają
wyrazy głębokiego współczucia najbliższym Zmarłym.**

Słowo o Adamie Kobylańskim

Ś.P. Adam Kobylański urodził się 21 stycznia 1929 roku w Warszawie. Odszedł do życia wiecznego 26 września 2007 r. w Melbourne w Australii w wieku 78 lat.

Był najmłodszym z czwórki dzieci Tadeusza i Cezarii Kobylańskich. Druga wojna światowa zmieniła całkowicie Jego młode życie. W wieku 12 lat organizacyjnie należał już do Armii Krajowej.

W 1947 roku z siostrą Elżbietą zdołał wyjechać z Polski by dołączyć do rodziców, którzy po gehennie obozów koncentracyjnych znaleźli się w Celle w Niemczech.

W 1950 roku udał się na emigrację do Australii, gdzie początkowo przebywał w obozie dla emigrantów w Bonegilla. W 1954 roku poślubił Alinę Korewa. Z tego małżeństwa urodziło się troje dzieci: Grażyna, Izabella i Henryk. Dopóki Mu zdrowie pozwalało prowadził własny gabinet technika dentystycznego.

Ś.P. Adam Kobylański był człowiekiem wielkiego formatu o wszechstronnych zainteresowaniach społecznych i politycznych, zręczny i pomysłowy konstruktor, obdarzony niezwykłym poczuciem humoru.

Życie rodzinne było Jego największą wartością. Nigdy nie wahał się, gdy trzeba było spieszyć z pomocą drugiemu człowiekowi.

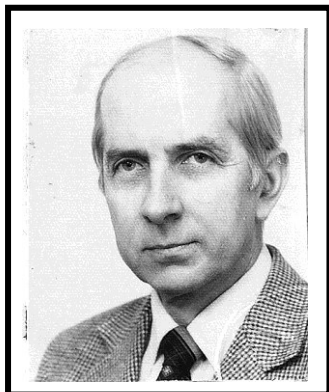
Nieustannie interesował się krajem ojczystym i Drzewicą, śledził losy rodzinnej fabryki „Gerlach”.

Informacje te docierały między innymi poprzez otrzymywany kwartalnik „Więści znad Drzewiczki”.

Dzisiaj na jego łamach żegnamy Cię Drogi Przyjacielu.

Cześć Twojej pamięci.

Pożegnanie Krzysztofa Dąbrowskiego

Ś.P. dr Krzysztof Dąbrowski urodził się 8 kwietnia 1928 roku. Po długiej i ciężkiej chorobie zmarł 28 listopada 2007 roku w wieku 79 lat.

Lata dzieciństwa spędził w różnych miejscowościach, w zależności od pracy ojca, inżyniera Jana Dąbrowskiego.

Okres wojny spędził głównie w Rusinowie pomagając matce Emilii z Kobylańskich Dąbrowskiej utrzymać XVIII-wieczny zabytkowy piękny dwór-pałac oraz prowadzić gospodarstwo rolno-ogrodnicze ze szkółką drzew owocowych.

Jego związki emocjonalne z Rusinowem, gdzie pochowani są rodzice, a także z Drzewicą, gdzie znajduje się grób licznych członków rodziny Kobylańskich, w tym dziadków – Samuela i Marii, pozostały przez całe życie bardzo silne, nacechowane sympatią i zainteresowaniem tym, co się w tym regionie dzieje i jak się on rozwija.

Krzysztof Dąbrowski ukończył studia w Warszawie uzyskując tytuł doktora nauk ekonomicznych.

Przez kilka lat pracował w ONZ-owskiej Agencji ds. Handlu i Rozwoju.

Był człowiekiem nad wyraz prawym i uczciwym, skromnym i wrażliwym na ludzkie krzywdy i nieszczęścia.

Należał do grona wiernych czytelników kwartalnika „Więści znad Drzewiczki”.

Żegnamy Cię Drogi Przyjacielu.

Cześć Twojej pamięci.

Więści znad Drzewiczki – kwartalnik, nr 2(66)/2008
Wydaje: Towarzystwo Przyjaciół Drzewicy
Komitet redakcyjny: Ryszard Bogatek (Redaktor Naczelny),
Anna Reszelewska, Krystyna Staszewska
Skład komputerowy: Stefan Kowal